

Omstændighed, at der i det nordlige Sjælland findes betydelige Skove og Tørvemoser, findes en stærk Grund til, at man paa en eller anden Maade gaaer ind paa at understøtte denne Jernbane. De ville see, at jeg har tilladt mig at bemærke, at efter min Formening ville de 35,000 Tdr. Land Skov, som Staten eier i det nordlige Sjælland, kunne give en forøget Indtægt af 2 Rd. pr. Td. Land, altsaa omtrent 70,000 Rd.; de ville fremdeles see, at en af Forstvæsenets høiere Embedsmænd ved en Beregning, som er noget forskjellig fra min, er kommen til det samme Resultat som jeg, og endelig skal jeg gjøre opmærksom paa, at der eksisterer en meget interessant Betænkning fra Domainedirectoratet angaaende denne Sag til det daværende Fællesindrigsministerium, dateret 13de Mai 1856 og ledsaget af flere interessante Bilag, hvilken Betænkning i det Væsentlige aldeles støtter den Mening, jeg har tilladt mig at udtale. Denne Betænkning deler sig med Hensyn til Anskuelserne væsentlig i 2 Dele. Hvad angaaer de søndre Districter, der ligge nærmest Kjøbenhavn, have Forstvæsenets Embedsmænd fundet, at denne Bane ikke vil være af synderlig Betydning med Hensyn til Tørve- og Skovproductionen, og de ere rimeligviis bevægede dertil ved forskjellige Grunde. En af Bevæggrundene er formodentlig den, at man har frygtet for, at vor smukke Jægersborg Dyrehave skulde blive gjennemstaaet af en Jernbane, hvilket efter min Mening ogsaa vilde være Synd og tillige unødvendigt; den anden Grund er maaskee den, at Bagten skulde blive forstyrret, og den tredie, der efter min Mening er af langt større Vægt, er den, at det virkelig ogsaa forholdes sig saa, at paa 1 à 2 Mills Distance har en Jernbane ikke nogen synderlig Værdi for Transporten af Brænde og Tørv, thi det ligger i Sagens Natur, at naar Distancen kun er kort, saa forarsager Omlæsningen paa Jernbanen forholdsviis større Udgifter, og Værdien af Jernbanetransporten taber sig derved. Anderledes forholder det sig derimod, saasnart Veilængden bliver større, saasnart man gaaer 3, 4 à 5 Mill eller længere bort, da indtræde de store Fordele, som Jernbanetransporten har, og da lønner det sig først at transportere sige Pro-

dycter paa Jernbanen. Heri ligger ogsaa Grunden til, at de Betænkninger, der ere afgivne fra de nordlige Districter i Sjælland, næsten ubetinget udtale sig til Gunst for en Jernbane, og da disse Betænkninger, som ere afgivne af Sagkyndige, der ere nøie bekendte med Forholdene, bedre end flere Ord ville oplyse den store Nytte, der gjennem en Jernbane kan drages for de nordsjællandske Skove, skal jeg med den ærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse nogle korte Brudstykker, idet disse ville give en Idee om, hvorledes Embedsmænd ved Forstvæsenet betragte en Jernbane med Hensyn til Transporten af Brænde og Tørv. Saaledes udtaler foruden Overforster Paussen — jeg skal imidlertid ikke, da dennes Betænkning er meget lang, gaae nærmere ind paa den — afbøde Inspektør Bjørnsen, som jeg troer var tilfulde bekendt som en særdeles praktisk dygtig Embedsmand, sig meget gunstigt for en Jernbane. Han htrer sig blandt Andet paa følgende Maade, idet han forudsætter, at der et Sted imellem Fredensborg og Helsingør bliver en Station. „Bliver dette imidlertid Tilfældet, og anbringes en saadan Station i Nærheden af Keersstrup eller Mherup, saa troer jeg med temmelig Sikkerhed at kunne antage, at Districtets Indtægter ville faae et Skub fremad af mindst 25 à 30 pCt.“ Endvidere siger han med Hensyn til det Uhelbige af vore Skoves Beliggenhed i det Indre af Sjælland: „at det ved Udskiftningen i sin Tid begaaede statsøkonomiske Misgreb — at samle uforholdsmæssigt store Skovstrækninger inde i Landet paa samme Tid, som meget bethdelige skovbevægede Arealer langs Sundet og i Nærheden af dette bestemtes til Nydning og Opdyrkning — formeentlig ene og alene kan redresseres ved Anlægget af en Jernbane, der saa godt som vil flytte de store nordsjællandske Statsskove til en Mill nær Hovedforbrugsstedet, Kjøbenhavn, og først da kan tillige de store i Statsskovene beliggende værdifulde Tørvemoser komme i særlig Betragtning og afgive Indtægter, som Nutiden ikke har synderligt Begreb om.“ (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet). Dernæst udtrykker Forstraad Obelitz sig saaledes: „De Skovstrækninger, Jernbanen vil komme til